

Daję Słowo przygotowanie #36 na XXXI niedzielę zwykłą A

Komu wiele dano...

fragmenty biblijne

I czytanie: Ml 1, 14b – 2, 2b. 8-10

Pan Zastępów mówi: "Ja jestem potężnym Królem, a imię moje wzbudzać będzie lęk między narodami. Teraz zaś do was, kapłani, odnosi się następujące polecenie: Jeśli nie usłuchacie i nie weźmiecie sobie do serca tego, iż macie oddawać cześć memu imieniu, mówi Pan Zastępów, to rzucę na was przekleństwo. Zboczyliście z drogi, wielu pozbawiliście nauki, zerwaliście przymierze Lewiego, mówi Pan Zastępów. A więc z mojej woli jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń. Czyż nie mamy wszyscy jednego Ojca? Czyż nie stworzył nas jeden Bóg? Dlaczego oszukujemy jeden drugiego, znieważając przymierze naszych przodków?"

Napomnienie Mal 1,6 – 2,10 (pogrubiony tekst perykopy mszalnej)

⁶ Syn powinien czcić ojca,

a sługa swego pana.

Lecz skoro Ja jestem Ojcem, gdzież jest cześć moja,

a skoro Ja jestem Panem, gdzież szacunek dla Mnie?

Tak mówi Pan Zastępów do was, o kapłani: Lekceważycie imię moje,

a jednak pytacie: Czym to okazaliśmy lekceważenie Twemu imieniu?

⁷ Oto przynosicie na mój ołtarz potrawy skażone, a pytacie: Czym go skaziliśmy?

Tym, że twierdzicie: Stół Pański jest bez znaczenia.

⁸ Gdy bowiem przynosicie ślepe zwierzę na ofiarę, czyż nie jest to rzeczą złą?

Albo gdy przynosicie chrome i chore, czyż to nic złego?

Ofiaruj to twemu namiestnikowi! Czy będzie mu miłe i czy życzliwie cię przyjmie?

- mówi Pan Zastępów.

⁹ A teraz zwracajcie się z prośbą do Boga, aby się zmiłował nad wami.

Wy popełniliście to *zło*, czy więc On będzie przychylny dla kogokolwiek z was?

- pyta Pan Zastępów.

¹⁰ Niechby ktoś spośród was raczej zamknął drzwi *świątyni*,

byście nadaremnie nie zapalali świateł na ołtarzu moim.

Nie mam Ja upodobania do was, mówi Pan Zastępów,

ani Mi nie jest miła ofiara z waszej ręki.

¹¹ Albowiem od wschodu słońca aż do jego zachodu

wielkie będzie imię moje między narodami,

a na każdym miejscu dar kadzielnny będzie składany imieniu memu i ofiara czysta.

Albowiem wielkie będzie imię moje między narodami

- mówi Pan Zastępów.

¹² Wy zaś bezcześcicie je, mówiąc: Stół Pański jest splugawiony

i nie warto z niego spożywać pokarmu.

¹³ Powiadacie też: Cóż to za umęczenie! - i tak pogardzacie nim, mówi Pan Zastępów,

a przyniosicie zwierzę skażone: chrome i chore - i składacie na ofiarę.

Czy mam to przyjąć z upodobaniem z ręki waszej? - pyta Pan.

¹⁴ Dlatego niech będzie przeklęty oszust, który mając w swej trzodzie samca, składa ślub, a potem ofiaruje Panu zwierzę skażone,

albowiem Ja jestem potężnym Królem, a imię moje wzbudzać będzie lęk między narodami.

2¹ Teraz zaś do was, kapłani, odnosi się następujące polecenie:

² Jeśli nie usłuchacie i nie weźmiecie sobie do serca tego, iż macie oddawać cześć memu imieniu, mówi Pan Zastępów, to rzucę na was przekleństwo

i przeklnę wasze błogosławieństwo, a przeklnę je dlatego, że sobie nic nie bierzecie do serca.

³ Oto Ja pogrozę waszemu potomstwu i rzucę wam nieczystość w twarz, nieczystość waszych ofiar świątecznych, i położę was na niej.

⁴ Przekonacie się, że istotnie wydałem co do was to postanowienie celem podtrzymania mojego przymierza z Lewim, mówi Pan Zastępów.

⁵ Przymierze moje z nim było przymierzem życia i pokoju.

Nałożyłem na niego obowiązek czci, i okazywał Mi cześć, i korzył się przed moim imieniem.

⁶ Na jego ustach była prawdziwa nauka, a niegodziwości nie znaleziono na jego wargach.

W pokoju i prawości ze Mną postępował i wielu odciągnął od grzechu.

⁷ Wargi kapłana bowiem powinny strzec wiedzy,

a wtedy pouczenia będą szukali u niego, bo jest on wysłannikiem Pana Zastępów.

⁸ Wy zaś zboczyliście z drogi, wielu pozbawiliście nauki, zerwaliście przymierze Lewiego, mówi Pan Zastępów.

⁹ A więc z mojej woli jesteście lekceważeni i macie małe znaczenie wśród całego ludu, ponieważ nie trzymacie się moich dróg i stronniczo udzielacie pouczeń.

¹⁰ Czyż nie mamy wszyscy jednego Ojca?

Czyż nie stworzył nas jeden Bóg?

Dlaczego oszukujemy jeden drugiego, znieważając przymierze naszych przodków?

W komentarzu do Mał:

[składanie zwierząt ze skazą było zabronione, por. Kpł 22,17nn:

¹⁷ Następnie Pan powiedział do Mojżesza: ¹⁸ «Przemów do Aarona i jego synów, i do wszystkich Izraelitów i powiedz im: Jeżeli ktoś spośród Izraelitów albo spośród przybyszów w Izraelu przynosi swój dar, czy to będzie ofiara ślubowana czy dobrowolna, z rodzaju tych ofiar, które się przynosi Panu jako ofiary całopalne, ¹⁹ to aby były przyjęte, muszą to być zwierzęta bez skazy, samce - cielce, barany lub kozły. ²⁰ Żadnego zwierzęcia ze skazą nie będziecie składać w ofierze, bo to nie byłoby od was przyjęte. ²¹ Jeżeli ktoś chce złożyć Panu ofiarę biesiadną, aby wypełnić ślub albo jako dar dobrowolny, niezależnie od tego, czy to będzie większe czy drobne bydło, będzie ono bez skazy, aby było przyjęte. Nie będzie w nim żadnej skazy! ²² Nie będziecie składać w ofierze Panu zwierząt ślepych, ułomnych, okaleczonych, spuchniętych, parszywych, owrzodzonych. Nie będziecie takich zwierząt składać na ołtarzu na ofiarę spalaną dla Pana. ²³ Cielca albo barana niekształtnego lub niewyrośniętego możesz złożyć jako ofiarę dobrowolną, ale jako ofiara ślubowana nie będzie on przyjęty. ²⁴ Zwierzęcia, które ma jądra zgniecione, starte, wyrwane albo wycięte, nie będziecie składać w ofierze Panu i nie będziecie takich rzeczy robić w waszym kraju. ²⁵ Nie będziecie

także przyjmowali takich zwierząt od cudzoziemca, aby je ofiarowywać jako pokarm Bogu waszemu, bo ten brak jest w nich skazą i dlatego nie przyniosą wam one żadnej korzyści».

Psalm: Ps 131 (130), 1bcde. 2-3

REFREN: Strzeż duszy mojej w Twym pokoju, Panie

Panie, moje serce się nie pyszni
i nie patrzą wyniośle moje oczy.
Nie dbam o rzeczy wielkie
ani o to, co przerasta me siły.

Lecz uspokoiłem i uciszyłem moją duszę.
Jak dziecko na łonie swej matki,
jak ciche dziecko jest we mnie moja dusza.
Izraelu, złóż nadzieję w Panu,
teraz i na wieki.

II czytanie: 1 Tes 2, 7b-9. 13

Bracia: Stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi. Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko Bożą Ewangelię, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy. Pamiętajcie przecież, bracia, naszą pracę i trud. Pracowaliśmy dniem i nocą, aby nikomu z was nie być ciężarem. Tak to wśród was głosiliśmy Ewangelię Bożą. Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy przejęliście słowo Boże, usłyszane od nas, przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale jako to, czym jest naprawdę – jako słowo Boga, który działa w was, wierzących.

Kontekst perykopy: 1 Tes 2,1-16 (tekst perykopy powiększony)

¹ Sami bowiem wiecie, bracia, że nasze przyście do was nie okazało się daremne. ² Chociaż ucierpieliśmy i - jak wiecie - doznaliśmy zniewagi w Filipi, odważyliśmy się w Bogu naszym głosić wam Ewangelię Bożą pośród wielkiego utrapienia.

³ Upominanie zaś nasze nie pochodzi z błędu ani z nieczystej pobudki, ani z podstępów, ⁴ lecz jak przez Boga zostaliśmy uznani za godnych powierzenia nam Ewangelii, tak głosimy ją, aby się podobać nie ludziom, ale Bogu, który bada nasze serca. ⁵ Nigdy przecież nie posługiwaliśmy się pochlebstwem w mowie - jak wiecie - ani też nie kierowaliśmy się ukrytą chciwością, czego Bóg jest świadkiem, ⁶ i nie szukaliśmy ludzkiej chwały ani pośród was, ani pośród innych.

⁷ A jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla was ciężarem, my jednak stanęliśmy pośród was pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca się swoimi dziećmi.

⁸ Będąc tak pełni życzliwości dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko Bożą Ewangelię, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem staliście się nam drodzy.

⁹ Pamiętajcie przecież, bracia, naszą pracę i trud. Pracowaliśmy dniem i nocą, aby nikomu z was nie być ciężarem. Tak to wśród was głosiliśmy Ewangelię Bożą.

¹⁰ Sami jesteście świadkami, i Bóg także, jak bogobojnie, sprawiedliwie i nienagannie zachowaliśmy się pośród was, wierzących.

¹¹ Przecież wiecie, żeśmy każdego z was - jak ojciec swe dzieci - prosili, zachęcali i zaklinali,

¹² abyście postępowali w sposób godny Boga, który was wzywa do swego królestwa i chwały.

¹³ Dlatego nieustannie dziękujemy Bogu, bo gdy przejęliście słowo Boże, usłyszane od nas, przyjęliście je nie jako słowo ludzkie, ale jako to, czym jest naprawdę – jako słowo Boga, który działa w was, wierzących.

¹⁴ Bracia, wy się staliście naśladowcami Kościołów Boga, które są w Judei, w Chrystusie Jezusie, ponieważ to samo, co one od Żydów, wyście wycierpieli od rodaków.

¹⁵ Żydzi zabili Pana Jezusa i proroków, i nas także prześladowali. A nie podobają się oni Bogu i są wrody wszystkim ludziom.

¹⁶ Zabraniają nam przemawiać do pogan, aby ci zostali zbawieni; tak dopełniają ciągle miary swych grzechów. Ale przyszedł na nich na koniec gniew Boży.

O Tesalonice w Dziejach Ap.

Dz 17 ¹ [Paweł i Sylas] Przeszli przez Amfipolis i Apolonię i przybyli do Tesaloniki, gdzie Żydzi mieli synagogę. ² Paweł według swego zwyczaju wszedł do nich i przez trzy szabaty rozprawiał z nimi, wychodząc od Pism; ³ objaśniał i wykładał: «Mesjasz musiał cierpieć i zmartwychwstać. Jezus, którego wam głoszę, jest tym Mesjaszem».

⁴ Niektórzy z nich, a także pokaźna liczba pobożnych Greków i niemało znamienitych kobiet, uwierzyli i przyłączyli się do Pawła i Sylasa.

⁵ Wtedy zazdrośni Żydzi, dobrawszy sobie jakieś szumowiny z rynku, wywołali zbiegowisko, podburzyli miasto, naszli dom Jazona i szukali ich, aby stawić przed ludem. ⁶ Nie znaleźli ich jednak. Wlekli więc Jazona i niektórych braci przed polityrarchów, krzyżując: «Ludzie, którzy podburzają cały świat, przyszedli też tutaj, ⁷ a Jazon ich przyjął. Oni wszyscy występują przeciwko rozkazom cezara, głosząc, że jest inny król, Jezus». ⁸ Podburzyli tłum i polityrarchów, którzy tego słuchali,

⁹ ale po wzięciu poręki od Jazona i innych zwolnili ich.

¹⁰ Natychmiast w nocy bracia wysłali Pawła i Sylasa do Berei. Kiedy tam przybyli, poszli do synagogi Żydów. ¹¹ Ci byli szlachetniejsi od Tesaloniczan, przyjęli naukę z całą gorliwością i codziennie badali Pisma, czy istotnie tak jest.

Mt 23, 1-12

Jezus przemówił do tłumów i do swych uczniów tymi słowami: "Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowcie. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcą. Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle u płaszczów. Lubią zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi. A wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy jesteście braćmi. Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie. Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus. Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa,

będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony".

Pierwsza część perykopy (ww. 1.2-7):

23 ¹ Wówczas przemówił Jezus do tłumów i do swych uczniów tymi słowami:

² «Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze.

³ /Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowajcie./ Mówią bowiem, ale sami nie czynią.

⁴ Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcą.

⁵ Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle u płaszczów.

⁶ Lubią zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach.

⁷ Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich *Rabbi*.

Druga część perykopy (ww. 8-12):

⁸ A wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy jesteście braćmi.

⁹ Nikogo też na ziemi nie nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie.

¹⁰ Nie chcecie również, żeby was nazywano *mistrzami*, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.

¹¹ Największy z was niech będzie waszym sługą.

¹² Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony.

*Zakończenie mowy Jezusa, które nie znalazło się w perykopie mszalnej:

¹³ Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze obłudnicy,

bo zamykacie królestwo niebieskie przed ludźmi.

Wy sami nie wchodzić

i nie pozwalacie wejść tym, którzy do niego idą.

FranciszkanieTV: <http://www.franciszkanie.tv>

Homilie na każdy dzień: <https://soundcloud.com/franciszkanie>

3zdania - codzienne krótkie rozważanie Słowa po franciszkańsku: <http://www.3zdania.pl>

Polecamy rekolekcje franciszkańskie: <http://www.rekolekcjefranciszkanskie.pl>

DAJĘ SŁOWO PRZYGOTOWANIE

wszystkie odcinki - <https://bit.ly/31cBx3P>